

80 ■ ■ ■ SAMOSTATNÁ TÁZACÍ ZÁJMENA

qui? kdo? quoi / que? co?

U těchto zájmen rozeznáváme tvary jednoduché a rozšířené; rozšířené tvary, kromě **qui est-ce qui** a **qu'est-ce qui**, náležejí do hovorového jazyka. Následuje po nich slovosled jako v oznamovací větě. Porovnejte tvary:

QUI

podmět	qui?	kdo?	qui est-ce qui?
nepřímý předmět	de qui?	(o kom?)	de qui est-ce que?
(po předložce),	à qui?	(komu? čím?)	à qui est-ce que?
príslovecné určení	avec qui?	(s kým?)	avec qui est-ce que?
přímý předmět	qui?	(koho?)	qui est-ce que?

QUE

podmět	que?	quoi?	co?	qu'est-ce qui?
nepřímý předmět	de quoi?	de quoi?	(o čem?)	de quoi est-ce que?
(po předložce),	à quoi?	à quoi?	(čemu?)	à quoi est-ce que?
príslovecné určení	sans quoi?	sans quoi?	(bez čeho?)	sans quoi est-ce que?
přímý předmět	que?	que?	co?	qu'est-ce que?

Poznámky

Quoi se užívá

- po předložce, např. sans quoi; avec quoi
- samostatně v 1. pádu bez slovesa, např. Quoi de neuf? Co nového?
- jako předmět infinitivu, např. Quoi faire? (Vedle též správného Que faire?) Co dělat?
- jinak se v 1. pádu užívá qu'est-ce qui.

- **Qu'est-ce que** (bez slovesa) užíváme ve významu českého **Co je to?**
- **Qu'est-ce que la vérité?** **Co je to pravda?**

Příklady:

Qui est arrivé?
 Qui est-ce qui est arrivé?
 Que s'est-il passé?
 Qu'est-ce qui s'est passé?
 De qui parlez-vous?
 De qui est-ce que vous parlez?

Kdo přišel?

Co se stalo?

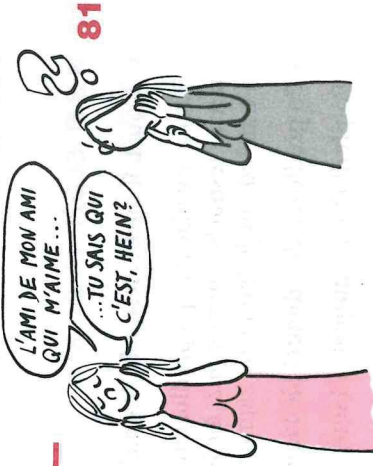
O kom mluvíte?

Qui Jean-Luc attend-il?
 Qui est-ce que Jean-Luc attend?
 Qui attend Jean-Luc?
 Qui est-ce qui attend Jean-Luc?
 Qui attendez-vous?
 Qui est-ce que vous attendez?

(Na) Koho čeká Jan-Lukáš?

Kdo čeká na Jana-Lukáše?

Koho čekáte?

ZÁJMENA VZTAŽNÁ / ADJECTIFS ET PRONOMS RELATIFS

Vztažná zájmena

- zastupují podstatná jména či jiný řídicí člen hlavní věty, popř. celou větu řídicí,
- připojují (podobně jako spojky) vedlejší větu (tj. větu vztažnou) k větě řídicí.

JEDNODUCHÉ TVARY:

- **qui**
- **que / qu'**
- **předložka + qui**
- **předložka + quoi**
- **dont**

(pro podmět, nikdy se neeliduje) **kteřý, která, kteří, které**
 (pro předmět přímý, doplněk nebo jmenný přísudek) **kteřého, kterou, které, která**

(nepřímý předmět, příslovečné určení – pro osoby)

(nepřímý předmět, příslovečné určení – pro věci)

(= **de** + vztažné zájmeno **qui / quoi** – pro osoby i věci obou rodů a čísel) **jehož, jejíž, ...**

Zájmena **qui, que, dont** se užívá pro osoby i věci obou rodů a obou čísel.

C'est le garçon **qui** te cherche.

To je (ten) chlapec, **kteřý** tě hledá.

Voilà la fille **que** tu cherches.

Tady je (ta) dívka, **kteřou** hledáš.